

М. В. Пахомовська, старш. викладач,
Нікопольський економічний університет

НАПРЯМИ ФОРМУВАННЯ РЕГІОНАЛЬНОЇ СИСТЕМИ ЗАЙНЯТОСТІ НАСЕЛЕННЯ ПО ДНІПРОПЕТРОВСЬКОМУ РЕГІОНУ

Формування і реалізацію політики зайнятості в сільській місцевості необхідно орієнтувати на особливості певного регіону. Визначаючи механізм стимулювання зайнятості необхідно окреслити основні напрями формування і реалізації політики зайнятості на селі.

Вирішення проблеми зайнятості є однією з основних задач, які гостро стоять на перешкоді ефективного розвитку та функціонування економіки держави, та особливо аграрного сектору. Структура переорієнтації галузі внаслідок певних особливостей, зумовила стійку тенденцію скорочення працівників. У новостворених аграрних формуваннях помічається стійка тенденція до скорочення чисельності працівників.

Проблема зайнятості сільського населення повинна вирішуватись через мотивацію трудової діяльності.

Знецінення вартості робочої сили в аграрному секторі призводить до того, що більшість працівників залишають роботу в сільськогосподарських підприємствах і намагаються вирішити проблему шляхом переходу до іншої сфери діяльності, або стають безробітними.

Аналізуючи вищесказане можна сказати, що сьогодні складні процеси переходу від централізованої системи господарювання до ринкової економіки, роздержавлення й приватизація по-різному позначаються на рівні і структурі зайнятості. Слід також враховувати специфіку безробіття у різних регіонах, тому, що вони відрізняється за соціально-економічним розвитком, стартовими умовами входження до ринкового середовища, наявністю транспортних комунікацій та інше.

Потрібно рішуче реформувати соціально-економічні відносини на селі. Адже маючи право на вільне користування землею, власник зможе не лише працювати на ній, одержувати потрібні кредити під заставу землі, а й здавати її в оренду.

Значної уваги потребує також організація самозайнятості селян через відродження й розвиток народних промислів.

Міцним підґрунтям для зміни структури зайнятості на селі може стати розвиток малого і середнього бізнесу, а саме: створення мережі переробних підприємств малої потужності (млинів, міні-пекарень, м'ясопереробних цехів тощо).

Розвиток мережі підприємств соціально-побутової сфери дав би змогу значно знизити напруженість на ринку праці і збільшити дохідну частину місцевого бюджету. Адже створення нових робочих місць у цій

сфері не потребує значних фінансових витрат і має невеликі терміни окупності. Окрім цього, потрібно активізувати фінансову підтримку вже існуючих підприємств, що створюють додаткові робочі місця, передбачивши надання для них низки податкових пільг.

Зважаючи на сезонний характер сільськогосподарської праці, потрібно забезпечити умови для зайнятості людей протягом усього року. Для цього необхідно стимулювати розміщення в сільській місцевості малих підприємств з переробки та зберігання аграрної продукції, виробництво будівельних матеріалів, розвиток служби виробничого й соціального сервісу.

Зважаючи на те, що останніми роками швидкими темпами впроваджуються нові технології, модернізується обладнання виникає потреба в підготовці нових кадрів, тому необхідно зробити систему освіти більш гнучкою, аби вона швидше реагувала на потреби ринку праці й підвищені вимоги роботодавців.

Запорукою успіху працевлаштування є взаємодія служби зайнятості і роботодавців, місцевих органів влади. Удосконалювати роботу з працевлаштування незайнятого населення слід через надання службою зайнятості на перспективу інформаційних, профорієнтаційних послуг, створення банку вакансій для пошуку роботи, працевлаштування неконкурентоспроможних верств населення на заброньовані робочі місця, сприяння самозайнятості і підприємницькій діяльності, підвищення конкурентоспроможності незайнятих громадян через організацію професійного навчання, тимчасових громадських робіт.

Слід зазначити, що на даний час політику зайнятості не спрямовано на стимулювання попиту на робочу силу. Вона насамперед реагує на вже наявні тенденції та ще й з запізненням.

Господарча політика зайнятості не має важелів оцінки прибутків відносно витрат бюджетних коштів на існуючі програми працевлаштування. Відсутній банк даних та аналіз ринку перспективних професій.

Необхідно запровадити чітку методику оцінки ефективності роботи центрів зайнятості, що дасть можливість визначати якісні показники роботи цієї структури.

З боку держави посилити увагу до заохочення роботодавців створювати нові робочі місця.

Основним же напрямом збільшення попиту на робочу силу була і залишається кардинальна зміна структури економіки (встановлення різних форм власності), основним елементом якої є приватизація, що створює нового потенційного інвестора.

ЛІТЕРАТУРА

1. Агропромисловий комплекс України: стан, тенденції та перспективи розвитку. Інформаційно-аналітичний збірник (випуск 6) / За ред. П. Т. Саблука та ін. — К. : ІАЕ УААН, 2003. — 764 с.
2. Гудзинський С. Державна політика зайнятості на селі в загальноекономічному контексті // Україна : аспекти праці. — 1997. — № 7. — С. 6—10.
3. Лісогор Л. Головні тенденції розвитку ринку праці України // Україна : аспекти праці. — 2001. — № 7. — С. 3—7.